

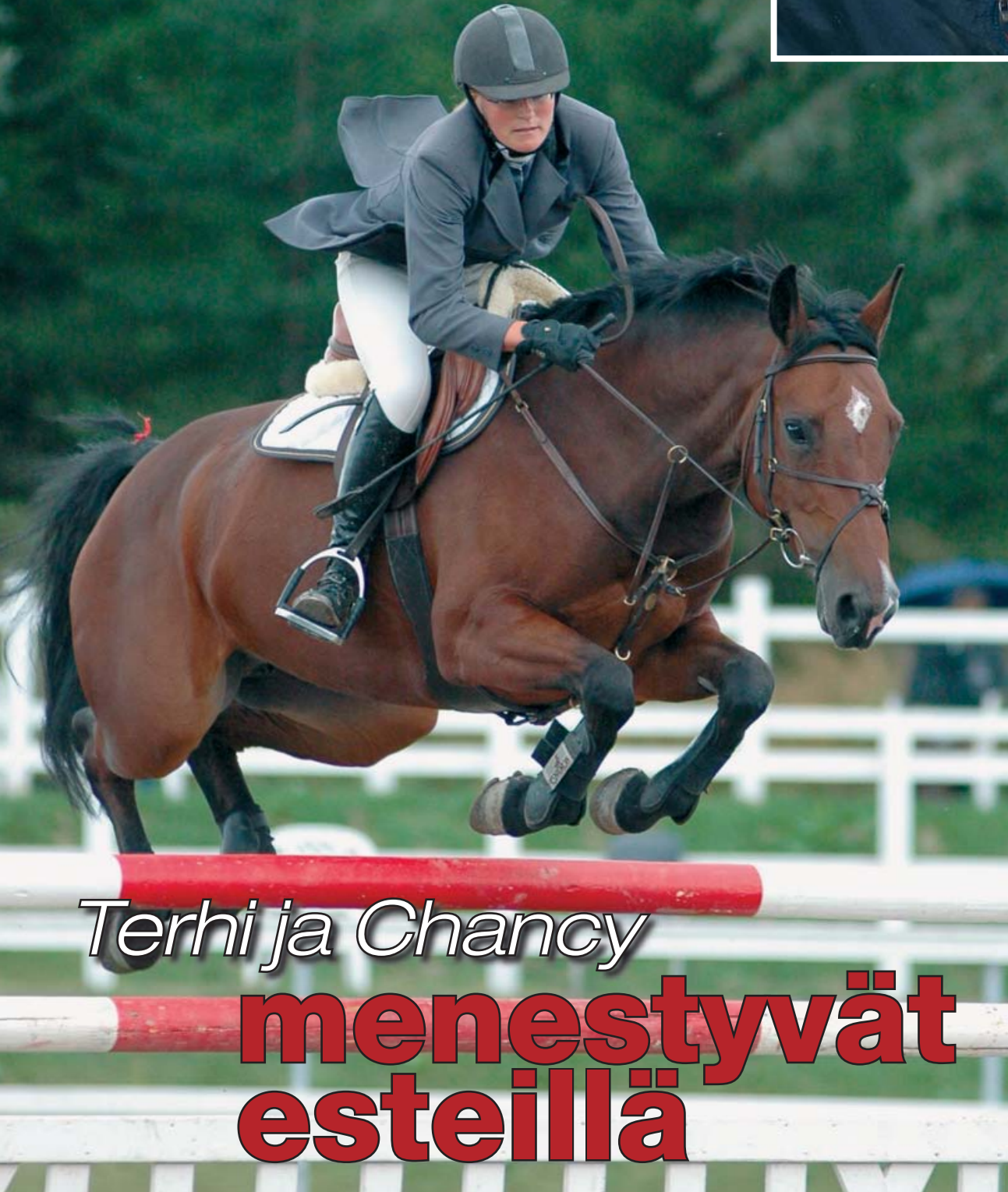
TEKSTI: JUTTA KOIVULA
KUVAT: JUTTA KOIVULA JA JUSSI LUKKARI

Kuopiolainen Terhi Toikka ja hänen pieni kahdeksanvuotias Chancy-tammansa ovat menestyneet upeasti syksyn kansallisissa estemittelöissä. Pari otti useampia rusetteja 130 cm tasolla kovassakin seurassa. Ensi kaudella Terhi tähyää jo astetta korkeammalle tasolle.

Terhi on kunnianhimoinen kilpailija ja ahkera harjoittelija.

Terhi ja Chancy Tahkon kilpailuissa viime kesänä.

Terhi ja Chancy menestyvät esteillä

Chancy on pieni ja pippurinen. Koko sen 157-senttinen kroppa on täynnä hyppyhaluja, mutta se on myös äärimmäisen tarkka hyppääjä.

- Se ei juuri puomeja pudottele, Terhi kertoo.

- Jos se näkee tilanteen mahdolliseksi, se ennemmin kieläytyy kuin ottaa puomin alas. Tämä asenne tekee sen aika vaikeaksi ratsastaa, mutta toisaalta juuri tuo asenne tekee siitä niin hyvän.

Chancyn isä on Chablis ja emä Zahrin, joka polveutuu Zeusista. Zahrin ei ole kantakirjassa, koska sen sukua ei tunneta tarpeeksi pitkälle, mutta se on jättänyt muitakin hyviä suoritushevoseja, kuten esimerkiksi Rainmanin, jota ratsastaa oululainen Salla Aario.

- Zahrin oli Jauhiaisen perheen tamma, joka oli löytynyt Saksasta jostakin navetasta. Se menestyi itse hienosti kansallisella tasolla ja sillä on kuusi varsaa.

- Chancy oli tilausvarsa ja sain valita sille isän. Olin nähnyt Chablisin Hyvinkäällä, ja päädyin valitsemaan sen isäksi, koska se oli hieno, kaunis ja hyväkäytöksinen. Chablisin kilpaili itse vain koulua, mutta sillä on hieno estesuku, Terhi muistelee.

Pieni rimpula

Varsana Chancy oli kaikkea muuta kuin komea.

- Se oli hyvin vaatimaton varsa, näytti enemmänkin lämminveriravurilta kuin ratsulta, Terhi nauraa.

- Kun se oli kolmivuotias, sitä luultiin yksivuotiaaksi. Kaksivuotiaana se oli näyttelyssä ja sai todella huonot arvostelut.

Terhi ei kuitenkaan ollut missään vaiheessa tyytymätön varsansa.

- Se on aina ollut minun oma sydänkäypseni enkä minä tarvitse kovin isoa hevosta. Ajattelin vaan, että odottakaahan, tässä on se ruma ankanpoikanen josta tulee vielä kerran joutsen.

- Chancy harjoitteli irtohyppäämistä jo emänsä vieressä ja kyllähän siitä heti näki, että sillä on lahjoja.

- Se oli mukana Kyvyt Esiin -tilaisuuksissa 2- ja 3-vuotiaana ja oli molemmilla kerroilla alueemme paras, mutta kumpanakaan vuonna emme onnistuneet pääsemään mukaan finaaliin kuljetusvaikeuksien tai muiden esteiden takia.

Valmentajat kyllä erottivat lahjakkuuden pienessäkin paketissa.

- Kun Veikko Heikkilä näki hevosen sen ollessa nelivuotias, ensimmäinen kommentti oli että "Onpas vähän pieni". Hyppäsin sitten yhden 60-senttisen esteen ja hän jatkoi heti että "Oho, sehän taitaa olla aika hyvä hevonen", Terhi muistaa.

- Kaikki ammattilaiset ovat heti huomanneet, että hevosessa on laatua.

Vaikeuksia uran alussa

Terhi kilpaili Chancylla muutama pikkuluokan hevosen ollessa nelivuotias. Viisivuotiskausikin lähti hyvin alkuun hallikaudella, mutta hevonen loukkasi itsensä kesällä ja palasi vasta syksyllä radoille.

- Kuusivuotiskausi oli meille vaikea, Terhi myöntää.

- Hyppäsimme 110-120 sentin luokkia ja kielsimme aika paljon ulos.

- Hevonen on niin tarkka hyppääjä, että minun täytyy kerta-kakkipaan onnistua tuomaan se oikein esteelle.

- Tein yhdessä vaiheessa aika paljon epäonnistuneita lähestymisiä, joista seurasi kieltoja. Kun sain oman ratsastuksen kuntoon, tuloksetkin paranivat.

- Chancy on aika kuuma ratsastaa ja se mielellään ryntää esteelle. Kun minä lähdin siihen mukaan, niin soppa oli valmis. Jossakin välissä sitten tajusin, että tälle hevoselle ei ole mikään ongelma tulla lähelle estettä, kyllä se pystyy kuitenkin nousemaan ajoissa hyppeyn.

- Kun aloin luottaa siihen, että hyppy onnistuu, maltoin odottaa ja annoin hevosen tulla lähelle estettä, Terhi kertoo.

- Virheen korjaamiseksi minun piti harjoitella paljon maapuomeilla.

- Maapuomit ovat edelleen ohjelmassani useamman kerran viikossa. Niiden avulla on hyvä harjoitella esteiden lähestymisiä ja laukan säätämistä ilman että runsas määrä hyppejä kuluttaisi hevosta.

Menestystä 130 cm luokista

Chancyn 7-vuotiskausikin oli vielä harjoittelua, ja vasta tällä kaudella on päästy tositoimiin eli 130 sentin radoille.

- Kauden tavoitteena minulla oli vakiinnuttaa suoritustaso 120-130 cm luokissa ja se on kyllä onnistunut.

- Chancy teki hyvän kauden ja maksoi omat kilpailunsa ja melkein tallivuokratkin voittamallaan palkintorahoilla, Terhi kertoo.

- Ensimmäistä kertaa yritimme hypätä 130-rataa Kiuruvedellä,

mutta kielsimme ykkösesteeltä ulos, joten ei sitä voi oikeastaan laskea, Terhi nauraa.

- Elokuussa yritin uudelleen Seinäjoella ja kun takana oli paljon onnistuneita suorituksia 120 cm radoilta, itseluottamus oli meillä molemmilla kohdallaan. Tamma teki ihan sikahienon radan, vaikka yksi puomi putosikin.

- Tahkon kisoissa voitimme alle kaksi 120 cm luokkaa, joten lähdin itsevarmana 130 cm radalle. Se alkoikin hyvin, mutta viidennellä esteellä tamma kielsi ja putosi, Terhi kertoo.

- Vasta syksyn hallikilpailuissa 130 cm alkoi sujua hyvin ja tamma meni jopa paikassa tuplanollan ja sijoittui. Halliradat sujuivat jo ihan leikiten, Terhi kertoo.

Ensi vuonna enemmän?

Terhi on edennyt tulisen tamman kanssa hitaasti ja harkiten. Ensi vuonna houkuttavat 135 cm radat, jos sellaisia vaan järjestetään, mutta kausi aloitetaan kuitenkin 120-130 sentin tasolta.

- Tuskin vielä ensi kesänä starttaan 140 cm luokkaa, mutta uskon kyllä että hevosen kyky riittää sille tasolle ihan hyvin, ehkä enempiinkin.

- Tällä hevosella ei ole nuorena kilpailtu kovin paljon, joten sillä on varmaan vielä paljon uraa edessä.

Chancya on hyvän menestyksen myötä kysely myös ostomieleessä.

- En minä sitä myy, en ainakaan vielä, Terhi vakuuttaa.

- Haluaisin siitä itselleni varsoja ja isäehdokkaaksi olen jo valinnut Cardenton, jolla ruotsalainen Peter Eriksson kilpailee. Se on todella hieno hevonen ja olen kuullut sen jälkeläisistä paljon hyvää.

Opit Veikolta

Iloinen ja positiivinen Terhi on nyt 29-vuotias. Hän on valmistunut ratsastuksenopettajaksi Ypäjältä.

- Valmistuin opettajaksi vuonna 1998 ja työskentelin ensin 2,5 vuotta lissalmessa Koljonvirralla ja sen jälkeen kolme vuotta Tahkolla Nielsiässä.

- Taisi tulla jokin kolmenkymppin kriisi, kun päätin vielä ryhtyä luskemaan kasvatustieteitä, hän heryyttää.

- Opiskelen Kuopion avoimessa yliopistossa ja kai minusta tulee joskus hevosostalouden opettaja, hän suunnittelee.

- Esteratsastusoppini pohjautuvat siihen, mitä opin Ypäjällä

ollessani Veikko Heikkilältä, Terhi kiittelee.

- Hän opetti alun perin minulle esteratsastuksesta kaikki tärkeät perusteet. Ypäjällä opiskellessani kävin hänen tunneillaan ahkerasti. Veikko kävi myös Koljonvirralla valmentamassa.

- Muita minua auttaneita valmentajia ovat Majlen Fazer, Mikko Heimonen ja nyt viime aikoina Sanna Salonen.

Terhi vaatii valmentajaltaan paljon.

- Ihan liian paljon nykyisin kaunistellaan asioita ja keuhataan keskinkertaisia suorituksia. Minä tykkään siitä, että asiat sanotaan niin kuin ne ovat. Mimi Fazer on esimerkiksi juuri sellainen valmentaja. Sanna myös paneutuu jokaisen oppilaansa ongelmiin ja jaksaa olla kiinnostunut.

- Kun itsekin valmentaa, sitä tulee ilman muuta kriittisemmäksi valmentajien suhteen.

- Oppilaissa on toki sellaisiaakin, jotka haluavat hehua eivätkä oikeastaan ole kiinnostuneita kehittymään, mutta minun mielestäni valmennukset ovat nykyisin niin kovissa hinnoissa, että rahalle täytyy saada kunnolla vastinetta.

Ahkerä valmentaja

Terhillä on todella kiireinen aikataulu, sillä hän ratsastaa Chancyn lisäksi nelivuotiaasta Midsummer Amour -hevosta päivittäin. Opiskelujen ohessa hän myös valmentaa usealla Kuopion alueen tallilla ja ratsastaa muitakin hevoseja.

- Kiirettä pukka välillä, Terhi myöntää.

- Opinnot voisivat kyllä sujua vähän ahkeramminkin...

Kuopiossa riittää töitä valmentajalle.

- Tällä on nykyisin todella paljon harrastehevoseja, joiden omistajat ovat suhteellisen tuoreita hevosihmisiä. Kaikki yksityistallit ovat nykyisin täynnä ja tallipaikkaa saa jonottaa. Laji kasvaa nopeasti ja oppia kaivataan. Uudet hevosenomistajat tarvitsevat apua paljon muisakin asioissa kuin ratsastamisessa, toteaa Terhi, joka näkee tässä solvan markkinaroon.

- Harrasteratsastajien valmentajista ei ole kovin suurta tarjontaa, sillä useimmat valmentajat ovat luonnollisesti suuntautuneet kilpaurheiluun.

Vaikka Terhi tunnetaan esteratsastajana, hän on kilpaillut myös koulua, jopa vaativia luokkia aluetasolla.

- En halua rajoittaa vain esteisiin, kyllä kouluratsastuskin kiinnostaa. •